
Minneord

OSS IMELLOM

Tidligere avdelingsoverlege Kåre Løvåsen ved Medisinsk avdeling, Kongsvinger sykehus døde 26. februar 2011. Med dette er en dedikert indremedisiner, en god kollega og varm sjef gått bort, 85 år gammel.

Kåre Løvåsen var født i Froland i 1926. Han tok medisinsk embedseksamen ved Universitetet i Oslo i 1952. Etter turnustjeneste ved daværende Sør-Odal sykehus arbeidet han i noen år som allmennpraktiserende lege i Mo i Rana før han startet sin spesialistutdanning i indremedisin. Han ble godkjent spesialist i indremedisin i 1968, og to år senere tiltrådte han stillingen som assisterende overlege ved Kongsvinger sykehus. Han ble avdelingsoverlege samme sted i 1977, en stilling han ble værende i til han pensjonerte seg i 1993.

Med sin lune sørlandske humor, sin raushet overfor medarbeidere og sitt aldri sviktende engasjement for avdeling og fag ble han en høyt skattet kollega og sjef. Karakteristisk nok var det ofte medarbeidere som i ung alder hadde hatt turnustjeneste eller arbeidet i utdanningsstilling under Kåre Løvåsen som vendte tilbake til avdelingen etter fullført spesialistutdanning. Han fremholdt ved flere anledninger betydningen av denne «lakseyngeleffekten» for videre rekruttering av spesialistutdannede leger for mindre eller mellomstore sykehus. Han viste alltid stor omsorg og interesse for sine medarbeideres ve og vel. Hans enorme detaljkunnskaper om og levende interesse for Kongsvinger og omegns befolkning og deres familieband var legendarisk.

Kåre Løvåsen var av natur og vesen et beskjedent menneske og kollega. Derimot var han svært ærekjær når det gjaldt sin avdelings faglige standard og pasientbehandling. Han var raus med permisjoner for faglige og fagpolitiske gjøremål overfor oss, hans medarbeidere, selv om det medførte merarbeid i daglig rutine for ham selv. Han inspirerte til faglige oppdateringer og var svært åpen for medisinske nyvinninger som kunne implementeres på et relativt lite sykehus. Men han var skeptisk til den byråkratiserende tendensen vi så i sykehusvesenet i 1980- og 90-årene og han var svært glad for at han slapp å forholde seg til «kvalitetssikringsbølgen», idet han pensjonerte seg.

Også etter oppnådd pensjonsalder, etter at han var flyttet hjem til sine barndomstrakter på Sørlandet arbeidet han leilighetsvis som overlegevikar på sin gamle avdeling, noe både tidligere pasienter og vi kolleger satte umåtelig

stor pris på. Ved siden av sitt engasjement for fag og yrke var han et belest og svært litterært interessert menneske. Han var en pasjonert hagedyrker og ivrig frimurer og i mange år en aktiv rotarianer.

Vi har mistet en god og hjertevarm kollega, men er takknemlig for alt han ga oss i sitt yrkesaktive liv.

Kolleger ved Kongsvinger sykehus

Publisert: 8. april 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0315

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. mars 2026.